

rigola cedeix la paraula a Bolaño

rigola cedeix la paraula a Bolaño

El text de l'escriptor xilè de Blanes és el principal protagonista del muntatge d'"El policía de las ratas"

Fa sis anys, Àlex Rigola va portar al festival Temporada Alta la seva visió de 2666, la monumental novel·la de Roberto Bolaño, amb la qual aconseguiria un dels seus grans èxits com a director teatral.

Divendres, Rigola tornava a portar un text de Bolaño a Temporada Alta, però aquesta vegada es tractava d'un text molt diferent: El policía de las ratas és un relat que l'escriptor xilè de Blanes va incloure al llibre El gaucho insufrible, publicat ara fa deu anys, el 2003, l'any precisament de la mort de Bolaño. Rigola va estrenar El policía de las ratas fa uns mesos a la Biennal de Venècia, recentment ha estat en cartell a Barcelona, i el febrer viatjarà a Madrid, on es representarà al Teatro de la Abadía. Abans, però, aquest cap de setmana ha fet escala a Girona (divendres i dissabte) i Blanes: s'hi representa a les set d'aquesta tarda al teatre i servirà per cloure el programa d'actes Bolaño a Blanes, organitzat per l'Ajun?ament per commemorar el de?sè aniversari de la mort de l'autor, que va viure els seus últims anys en aquesta localitat gironina.

Va ser precisament a Blanes on Bolaño va escriure El policía de las ratas, un text que parteix del relat de Kafka Josefina la cantant o El poble dels ratolins per bastir una defensa de la identitat individual en un món cada cop més sòrdid i gregari. Per fer-ho, Bolaño construeix un thriller, un relat policíac en el qual un agent de la llei del món de les rates investiga els assassinats que s'estan produint en el seu entorn de clavegueres, deixalles, putrefacció i depredadors... "Aquella noche-escriu l'autor xilè-soñé que un virus desconocido había infectado a nuestro pueblo. Las ratas somos capaces de matar a las ratas. (...) Sabía que nada volvería a ser como antes. Sabía que sólo era cuestión de tiempo. Nuestra capa?cidad de adap?tación al medio, nuestra natu?raleza laboriosa, nuestra larga marcha colectiva en pos de una felicidad que en el fondo sabíamos inexistente, pero que nos servía de pre?texto, de escenografía y telón pa?ra nuestras heroicidades cotidianas, estaban condenadas a desaparecer, lo que equivalía a que nosotros, como pueblo, también estábamos condenados a desaparecer".

En aquesta ocasió, Àlex Rigola ha defugit l'espectacularitat que caracteritzava el muntatge de 2666 i ha donat tot el protagonisme al text de Bolaño: a l'escenari, sobre un terra de color blanc, només hi ha dues cadires, dos micròfons, i el cadàver de grans dimensions d'una rata, una de les víctimes de l'onada d'assassinats. I dos actors que fan seves les paraules de Bolaño i les fan arribar als espectadors amb tots els matisos necessaris, amb la vida i la intensitat pertinents perquè el relat de Bolaño es converteixi en un espectacle teatral sense perdre la seva qualitat literària.

Joan Carreras és el policia que davalla a l'infern de les rates i Andreu Benito assumeix el paper de narrador i d'interpret d'alguns dels altres personatges que l'agent va trobant pel camí en aquell descens.

És cert que hi ha estones en què, tot i la bona voluntat dels intèrprets, la profunditat del text de Bolaño llasta l'agilitat de muntatge teatral, però s'agraeix que el director hagi decidit donar tot el protagonisme al relat de l'escriptor (prescindint de la pirotècnia que tant li agrada) i que hagi confiat en dos actors tan capacitats per fer arribar amb nitidesa, claredat i sensibilitat tots els subtils detalls de la prosa de l'autor.

Sense fer-ho explícit, Rigola, Carreras i Benito -i tot l'equip que els acompanya en aquest projecte- també reten homenatge a un escriptor imprescindible per textos com El policía de las ratas, 2666 i tants i tants altres.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/cultura/2013/12/01/rigola-cedeix-paraula-bolano/646087.html?utm_source=rss